

afgørelsen ikke volde vanskeligheder, for vi fik jo ingen andel i den lønforhøjelse, som skete i foråret. Men netop fordi der er tale om folketingsmedlemmernes løn, synes jeg ikke, man kan anvende denne sammenligning i den foreliggende situation. Havde der i foråret været tale om en almindelig og forsvarlig fordeling af en velstandsforøgelse, burde alle, også folketingets medlemmer, naturligvis have haft deres rimelige del af den; men sådan var forholdet jo ikke. Det, der skete i foråret, var, at store samfundsgruppers pengeindtægt blev presset så voldsomt i vejret, til dels på basis af ulovlige strejker, at det fra alle sider her i tinget er erkendt, at disse indtægtsforøgelser var større, end stigningen i vor produktion kunne bære, og de første følger heraf har jo allerede vist sig, bl. a. derved at regeringen har fundet det nødvendigt gennem afgiftsforhøjelser på benzin, spiritus, øl og vin samt post- og jernbanetakster at søge 300 mill. kr. ledet tilbage i statskassen.“

Da lovforslagets bestemmelser inden fremsættelsen havde været undergivet en indgående forhandling i udvalget for forretningsordenen, henvistes det ikke efter 1. behandling til udvalgsbehandling.

Det vedtoges ved 3. behandling med 132 stemmer mod 7 (Uafh. og Brodthagen (S)).

---